

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 379/2021-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 13. júla 2021 prerokoval vyhlásenie sudcu Ústavného súdu Slovenskej republiky **Martina Vernarského** o jeho zaujatosti vo veci vedenej pod sp. zn. Rvp 1360/2021 a takto

r o z h o d o l :

Sudca III. senátu Ústavného súdu Slovenskej republiky Martin Vernarský **je vylúčený** z konania a rozhodovania vo veci vedenej na Ústavnom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 1360/2021.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Skutkový stav a námietka zaujatosti

1. Ústavný súd vedie pod sp. zn. Rvp 1360/2021 konanie o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice-okolie v konaní vedenom pod sp. zn. 18 Em 10/2020. Vec bola pridelená sudcovi spravodajcovi Martinovi Vernarskému.

2. Sudca ústavného súdu Martin Vernarský, ktorý je členom III. senátu ústavného súdu, listom z 1. júla 2021 adresovaným predsedovi ústavného súdu oznámil v zmysle § 49 ods. 4 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) svoju zaujatosť vo veci ústavnej sťažnosti sťažovateľa, a to pre jeho pomer k síce už neaktuálnemu, predtým však dlhodobo a viacnásobne pôsobiacemu právnenému zástupcovi zúčastnenej osoby. V konkrétnostiach sudca ústavného súdu uviedol, že sťažovateľ v označenom konaní Okresného súdu Košice-okolie, ktorého predmetom je výkon rozhodnutia o úprave styku sťažovateľa s jeho maloletými deťmi, vystupuje ako oprávnený, pričom povinnou je matka maloletých detí. V konaní, v ktorom bol vydaný exekučný titul (konanie Okresného súdu Košice-okolie sp. zn. 19 P 114/2011 a konanie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8 CoP 244/2014), bola povinná právne zastupovaná okrem iných aj

██████████, ktorý pôsobil do apríla 2021 ako jeho externý poradca. ██████████ ukončil činnosť externého poradcu ústavného súdu, pretože bol 15. apríla 2021 vymenovaný za sudcu všeobecného súdu a z uvedeného dôvodu už ani zúčastnenej osobe – povinnej matke maloletých detí právne služby neposkytuje. ██████████ je však i v súčasnosti jeho kolegom na Katedre verejnoprávnych disciplín Fakulty verejnej správy Univerzity Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach, a to nepretržite od roku 2004 dosiaľ. Ich vzájomný pracovný vzťah vníma ako intenzívny, vyznačujúci sa frekventovaným kontaktom, ba postupne prekračujúci rámec bežnej kolegiality a nadobúdajúci povahu priateľstva. Ani popísané kariérne zmeny, ktoré u ██████████ v nedávnom období nastali, nič na tejto charakteristike ich vzťahu nezmenili.

3. Pokynom predsedu ústavného súdu z 1. júla 2021 bolo oznámenie v súlade s čl. IV bodom 1 písm. d) Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 1. januára 2021 do 31. decembra 2021 (ďalej len „rozvrh práce ústavného súdu“) pridelené na rozhodnutie podľa § 51 ods. 2 prvej vety zákona o ústavnom súde do štvrtého senátu ústavného súdu, oprávneného na rozhodnutie, ak ide o sudcov tretieho senátu.

3.1. V súlade s čl. II ods. 3 rozvrhu práce ústavného súdu tak o vyhlásení zaujatosti sudcu ústavného súdu Martina Vernarského rozhodoval štvrtý senát ústavného súdu v zložení: Libor Duľa – predseda senátu a sudcovia Ladislav Dudiš a Miroslav Duriš (ďalej len „námietkový senát“).

II.

Relevantná právna úprava

4. Podľa § 49 ods. 1 zákona o ústavnom súde sudca ústavného súdu je vylúčený z konania a rozhodovania vo veci, ak so zreteľom na jeho pomer k veci, účastníkom konania, zúčastnenej osobe alebo ich zástupcom možno mať pochybnosti o jeho nezaujatosti. Dôvodom na vylúčenie sudcu ústavného súdu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu ústavného súdu v konaní o prerokúvanej veci alebo v jeho rozhodovaní v iných veciach na ústavnom súde.

4.1. Podľa § 49 ods. 4 zákona o ústavnom súde dôvody vylúčenia podľa odseku 1 alebo odseku 2 oznámi sudca ústavného súdu bezodkladne predsedovi ústavného súdu.

5. Podľa § 50 ods. 1 prvej vety zákona o ústavnom súde sudca ústavného súdu môže sám vyhlásiť svoju zaujatosť vo veci; musí tak urobiť písomne bezodkladne a uviesť jej dôvody.

5.1. Podľa § 51 ods. 2 prvej vety zákona o ústavnom súde ak ide o rozhodovanie v senáte ústavného súdu, o vylúčení sudcu ústavného súdu rozhoduje iný senát ústavného súdu určený rozvrhom práce.

III.

Posúdenie veci ústavným súdom

6. Ústavný súd na úvod zdôrazňuje, že nestrannosť sa obyčajne definuje ako neprítomnosť predsudku (zaujatosti) a straníckosti. V judikatúre Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“), na ktorú nadväzuje aj judikatúra ústavného súdu, sa rozlišuje nestrannosť subjektívna a nestrannosť objektívna. Subjektívne chápanie nestrannosti je posudzovaním správania súdu (sudcu). Subjektívna nestrannosť sa prezumuje, až kým nie je dokázaný opak, čo však je zriedkavý prípad. Nestrannosť z hľadiska správania sudcu je vlastne nedostatok subjektívnej nezaujatosti, o ktorom svedčí správanie sudcu. Objektívna nestrannosť sa naproti tomu neposudzuje podľa

subjektívneho stanoviska sudcu, ale podľa objektívnych symptómov. Sudca môže subjektívne rozhodovať absolútne nestranné, ale napriek tomu jeho nestrannosť môže byť vystavená oprávneným pochybnostiam so zreteľom na jeho štatút či funkcie, ktoré vo veci vykonával. Práve tu sa uplatňuje tzv. teória zdania, podľa ktorej nestačí, že sudca je subjektívne nestranný, ale musí sa ako taký aj objektívne javiť v očiach strán. Podľa názoru ESLP objektívny aspekt nestrannosti je založený na vonkajších inštitucionálnych, organizačných a procesných prejavoch sudcu a jeho vzťahu k prerokúvanej veci a k účastníkom konania. Rozhodujúcim prvkom rozhodovania o zaujatosti zákonného sudcu je to, či obava účastníka konania (jeho právneho zástupcu) je objektívne oprávnená. Treba rozhodnúť v každom jednotlivom prípade, či povaha a stupeň vzťahu sú také, že naznačujú nedostatok nestrannosti súdu (rozsudok ESLP vo veci Pullar v. Spojené kráľovstvo).

7. Sudca Martin Vernarský v oznámení s poukazom na príslušnú judikatúru poukázal na možné pochybnosti o jeho najmä objektívnej zaujatosti vo veci (bod 2 tohto uznesenia), a to z dôvodu pracovných, resp. kolegiálnych, ba až priateľských vzťahov k síce už neaktuálnemu, predtým však dlhodobo a viacnásobne pôsobiacemu právnomu zástupcovi zúčastnenej osoby, ktorý zároveň do apríla tohto roku pôsobil aj ako jeho externý poradca na ústavnom súde.

8. Námietkový (štvrtý) senát ústavného súdu po preskúmaní dôvodov uvedených vo vyhlásení sudcu tretieho senátu ústavného súdu Martina Vernarského vo veci vedenej ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 1360/2021 dospel k záveru, že sú splnené zákonné podmienky na vylúčenie sudcu Martina Vernarského z prejednávania a rozhodovania danej veci.

9. Z uvedených dôvodov námietkový (štvrtý) senát ústavného súdu rozhodol podľa § 49 ods. 1 prvej vety v spojení s § 51 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. júla 2021

Libor Duľa
predseda senátu